

Scottish Women's Hospital

Trăim în pace, într-o Europă preocupată de egalitatea femeilor și drepturile minorităților. Sunt lucruri care par firești pentru generațiile de azi. Ele au fost însă obținute cu sacrificii de nedescris.

Acum o sută de ani, o femeie - mândră și perseverentă cum numai Scoția știe să producă - ajungea pe meleagurile noastre. Țările noastre erau aliate iar România era teatru de război. Dr. Elsie Inglis a considerat că datoria ei este să se ocupe de răniți. Își obținuse cu greu dreptul de a profesa medicina și i se refuzase posibilitatea de a merge alături de armata țării sale. A plecat atunci să-i ajute pe Aliați, mai întâi în Belgia și Serbia, apoi în România. Exemplul ei a fost urmat de alte 1500 femei, organizate sub numele "Scottish Women's Hospital".

Pe frontul din Dobrogea, o sufragetă scoțiană a îngrijit țărani români, printre bombe, viruși și lipsuri inimaginabile. Aveau însă ceva în comun. Cu toții visau o lume mai dreaptă și se băteau pentru aceasta. Țăranii doreau pământ, femeile luptau pentru dreptul de vot. Generația bunicilor și străbunicilor noștri nu își aștepta drepturile, ci arăta, prin exemplu personal și deseori sacrificiu, că le merită. Fiecare a contribuit la o lume mai justă și mai echilibrată, la o Europă bazată pe valori umaniste comune.

Au trecut o sută de ani de atunci. Europa e în pace, națiunile se unesc, țăranii au primit pământ iar Scoția și România au amândouă astăzi nu doar câte o femeie prim-ministru, ci zeci de mii de femei în toate profesiile medicale. Trăim într-o lume pe care dr. Elsie Inglis nu doar a visat-o, ci a clădit-o. Este frumos să omagiem astăzi gestul ei, dar am face-o și mai bine dacă, atunci când ni se spune că e prea greu sau prea devreme să ne urmărim visele, am zâmbi și am răspunde simplu: *Ați auzit vreodată de Elsie Inglis, dr. Elsie Inglis?*

George Ivașcu

Ministrul Culturii și Identității Naționale